Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►B

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1003/2005

2005 m. birželio 30 d.

įgyvendinantis Reglamentą (EB) Nr. 2160/2003 dėl Bendrijos tikslo sumažinti tam tikrų salmonelių serotipų paplitimą veisliniuose *Gallus gallus* rūšies vištų pulkuose ir iš dalies keičiantis tą reglamentą

(Tekstas svarbus EEE)

(OL L 170, 2005 7 1, p. 12)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1003/2005 2005 m. birželio 30 d.	L 211	4	2006 8 1
►M2	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 213/2009 2009 m. kovo 18 d.	L 73	5	2009 3 19

▼B

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1003/2005

2005 m. birželio 30 d.

įgyvendinantis Reglamentą (EB) Nr. 2160/2003 dėl Bendrijos tikslo sumažinti tam tikrų salmonelių serotipų paplitimą veisliniuose *Gallus gallus* rūšies vištų pulkuose ir iš dalies keičiantis tą reglamentą

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2003 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamentą (EB) Nr. 2160/2003 dėl salmonelių ir kitų nurodytų zoonozių sukėlėjų per maistą kontrolės ([1]), ypač į jo 4 straipsnio 1 dalį ir 13 straipsnį,

kadangi:

(1) Reglamento (EB) Nr. 2160/2003 tikslas – užtikrinti, kad siekiant sumažinti salmonelių ir kitų zoonozių sukėlėjų paplitimą ir visuomenės sveikatai keliamą pavojų būtų imtasi tinkamų ir veiksmingų priemonių, skirtų aptikti ir kontroliuoti šiuos sukėlėjus visuose susijusiuose gamybos, perdirbimo ir paskirstymo etapuose, ypač pagrindinės gamybos etape.

(2) Tuo reglamentu Bendrijai yra keliamas tikslas sumažinti visų salmonelių serotipų, kurie yra pavojingi visuomenės sveikatai, paplitimą veisliniuose *Gallus gallus* rūšies vištų pulkuose pagrindinės gamybos etape.

(3) Pagal Reglamentą (EB) Nr. 2160/2003 nustatytą Bendrijos tikslą turi sudaryti šie aspektai: epidemiologinių vienetų, kurių rezultatai išlieka teigiami, maksimalus procentas skaičiais ir (arba) epidemiologinių vienetų, kurių rezultatai išlieka teigiami, skaičiaus sumažinimo minimalus procentas skaičiais, taip pat maksimalus laikas, per kurį turi būti pasiektas tikslas ir tikrinimo sistemų, būtinų nustatyti, ar tikslas pasiektas, apibrėžimas. Atitinkamais atvejais jame taip pat turi būti visuomenės sveikatai pavojingų serotipų apibrėžimas.

(4) Tame reglamente taip pat numatoma, kad su veisliniais *Gallus gallus* rūšies vištų pulkais siejamas Bendrijos tikslas trijų metų pereinamuoju laikotarpiu turi apimti penkis žmonių salmoneliozės atvejams labiausiai būdingus salmonelių serotipus, kurie nustatomi remiantis Bendrijos stebėsenos sistemų duomenimis.

(5) Pagal Bendrijos stebėsenos sistemų duomenis penki žmonių salmoneliozės atvejams labiausiai būdingi salmonelių serotipai yra *Salmonella Enteritidis, Salmonella Hadar, Salmonella Infantis, Salmonella Typhimurium ir Salmonella Virchow*. Todėl šiuo reglamentu nustatytas Bendrijos tikslas turėtų apimti šiuos serotipus.

(6) Apibrėžiant Bendrijos tikslą turėtų būti surinkti palyginami duomenys apie minėtų salmonelių serotipų paplitimą veisliniuose *Gallus gallus* rūšies vištų pulkuose valstybėse narėse. Šie duomenys apie paplitimą valstybėse narėse buvo renkami

([1]) OL L 325, 2003 12 12, p. 1.

▼B

remiantis minimaliais salmonelių kontrolės reikalavimais, nustatytais Tarybos direktyva 92/117/EEB ([1]). Ši informacija per deramą laikotarpį buvo surinkta visose valstybėse narėse 2004 m.

(7) Siekiant patikrinti, ar tikslas pasiektas, ir atsižvelgiant į palyginti mažą minėtų salmonelių serotipų paplitimą veisliniuose *Gallus gallus* rūšies vištų pulkuose Bendrijoje yra būtina pakartotinai paimti mėginį iš reprezentatyvaus pulkų skaičiaus, kai viename pulke yra mažiausiai 250 paukščių, kaip nurodyta Direktyvoje 92/117/EEB.

(8) Tikrinimo sistema, skirta nustatyti, ar Bendrijos tikslas yra pasiektas, labai skiriasi nuo sistemos, kuri pagal Direktyvą 92/117/EEB buvo naudota palyginamiems duomenims surinkti valstybėse narėse, ir tikriausiai teikia tikslesnių rezultatų. Todėl yra būtina numatyti, kad Bendrijos tikslas būtų persvarstytas, praėjus daugiausiai vieneriems metams nuo atitinkamų valstybinių kontrolės programų įgyvendinimo pradžios.

(9) Kadangi buvo paskirtas minėtas informacijos rinkimo periodas, Reglamento 2160/2003 I priede nustatytą dieną, iki kurios turėjo būti apibrėžtas Bendrijos tikslas dėl veislinių *Gallus gallus* rūšies vištų pulkų, palyginami duomenys dar nebuvo surinkti. Todėl šio tikslo nustatymo data turėtų būti nukelta šešiems mėnesiams, ir Reglamentas (EB) Nr. 2160/2003 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas.

(10) Reglamento (EB) 2160/2003 4 straipsnio 5 dalyje numatytos priemonės, skirtos nustatyti Bendrijos tikslą dėl veislinių *Gallus gallus* rūšies vištų pulkų pereinamuoju laikotarpiu, yra paremtos pagal Direktyvą 92/117/EEB jau nustatyta salmonelių kontrolės metodika, o likusieji priemonių aspektai yra susiję su rizikos valdymu. Šiame reglamente numatytas priemones parengė darbo grupė dalyvaujant Europos maisto saugos tarnybai (EMST). Nepažeidžiant Reglamento (EB) 2160/2003 15 straipsnyje pateikto reikalavimo konsultuotis su EMST visais klausimais, kurie gali turėti didelio poveikio visuomenės sveikatai, oficiali konsultacija su EMST šiame etape nėra būtina.

(11) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Bendrijos tikslas

1. Bendrijos tikslas yra iki 2009 m. gruodžio 31 d. sumažinti veislinių *Gallus gallus* rūšies vištų pulkų, apimančių ne mažiau kaip 250 suaugusių vištų, kuriuose randama *Salmonella Enteritidis, Salmonella Hadar, Salmonella Infantis, Salmonella Typhimurium ir Salmonella Virchow*, procentą iki 1 % ar iki dar mažesnio procento.

Valstybėse narėse, kuriose yra mažiau nei 100 veislinių pulkų, teigiami rezultatai išlieka ne daugiau nei viename veisliniame suaugusių vištų pulke.

2. Priede yra išdėstyta tikrinimo sistema, skirta nustatyti, ar tikslas pasiektas.

([1]) OL L 62, 1993 3 15, p. 38. Direktyva, panaikinta Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/99/EB (OL L 325, 2003 12 12, p. 31).

▼B

2 straipsnis

Persvarstymas

Komisija peržiūri 1 straipsnyje nurodytą Bendrijos tikslą, remdamasi pagal Reglamentą (EB) Nr. 2160/2003 patvirtintų valstybinių kontrolės programų įgyvendinimo pirmaisiais metais rezultatais.

3 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 2160/2003 dalinis pakeitimas

Reglamento (EB) Nr. 2160/2003 I priede 4 stulpelio 1 eilutės tekstas pakeičiamas taip:

„18 mėnesių nuo šio reglamento įsigaliojimo“.

4 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Jis taikomas nuo 2005 m. liepos 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼M2

PRIEDAS

Tikrinimo sistema, skirta nustatyti, ar pasiektas Bendrijos tikslas sumažinti *Salmonella Enteritidis*, *Salmonella Hadar*, *Salmonella Infantis*, *Salmonella Typhimurium* ir *Salmonella Virchow* veislinių *Gallus gallus* rūšies suaugusių vištų pulkuose

1. IMČIŲ SISTEMA

Mėginiai imami iš visų veislinių *Gallus gallus* rūšies suaugusių vištų pulkų, kuriuose yra ne mažiau kaip 250 paukščių („toliau – veisliniai pulkai“).

2. VEISLINIŲ PULKŲ STEBĖSENA

2.1. **Mėginių ėmimo vieta, dažnumas ir statusas**

Veisliniai pulkai yra atrenkami mėginiams ūkinės veiklos vykdytojo iniciatyva, ir ši atranka yra oficialios kontrolės dalis.

2.1.1. *Mėginių ėmimas ūkinės veiklos vykdytojo iniciatyva*

Mėginiai imami kas dvi savaites kompetentingos institucijos nurodytoje vietoje, pasirenkant dvi galimybes:

a) peryklą arba

b) ūkį.

Kompetentinga institucija gali parinkti vieną iš a arba b punktuose nurodytų vietų visų broilerių veislinių pulkų tikrinimo sistemai ir vieną iš galimybių – dedeklių veisliniams pulkams. Ūkių, daugiausia eksportuojančių arba parduodančių perinti skirtus kiaušinius kitoms valstybėms narėms, mėginiai visais atvejais turėtų būti imami ūkyje. Kompetentinga institucija nustato tvarką, pagal kurią apie ūkinės veiklos vykdytojo iniciatyva paimtuose mėginiuose aptiktus 1 straipsnio 1 dalyje nurodytus salmonelių serotipus (toliau – atitinkamos salmonelės) tyrimus atliekanti laboratorija nedelsdama praneša kompetentingai institucijai. Laiku pranešti apie salmonelių, įskaitant serotipus, aptikimą privalo ūkinės veiklos vykdytojas ir tyrimus atliekanti laboratorija.

Nukrypstant nuo nuostatų, jei Bendrijos tikslas buvo pasiektas bent dvejus kalendorinius metus iš eilės, kompetentinga institucija savo nuožiūra gali nuspręsti, kad mėginiai ūkyje būtų imami kas tris savaites. Kompetentinga institucija gali nuspręsti grąžinti dviejų savaičių tikrinimo intervalą, jei būtų nustatyta, kad ūkio pulkas užkrėstas ir (arba) visais kitais atvejais, kuriuos kompetentinga institucija laiko tinkamais.

2.1.2. *Mėginių ėmimas atliekant oficialią kontrolę*

Nepažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 2160/2003 II priedo C dalies 2 punkto oficialų mėginių ėmimą sudaro:

2.1.2.1. Jei mėginiai ūkinės veiklos vykdytojo iniciatyva imami perykloje:

a) įprastas mėginių ėmimas perykloje kas 16 savaičių ir

b) įprastas mėginių ėmimas ūkyje du kartus per gamybos ciklą: pirmą kartą ne vėliau kaip keturios savaitės nuo kiaušinių dėjimo fazės pradžios arba vištų perkėlimo į kiaušinių dėjimo sektorių, antrą kartą – besibaigiant kiaušinių dėjimo fazei, ne anksčiau nei aštuonios savaitės iki gamybos ciklo pabaigos;

c) patvirtinamasis mėginių ėmimas ūkyje, jei perykloje paimtuose mėginiuose buvo rasta atitinkamų salmonelių.

2.1.2.2. Jei mėginiai ūkinės veiklos vykdytojo iniciatyva imami ūkyje, atliekamas įprastas mėginių ėmimas tris kartus per gamybos ciklą:

▼M2

a) ne vėliau kaip keturios savaitės nuo kiaušinių dėjimo fazės pradžios arba vištų perkėlimo į kiaušinių dėjimo sektorių;

b) besibaigiant kiaušinių dėjimo fazei, ne anksčiau kaip aštuonios savaitės iki gamybos ciklo pabaigos;

c) bet kuriuo gamybos etapo momentu, pakankamai nutolusiu nuo punktuose a ir b nurodytų laiko momentų.

2.1.2.3 Nukrypstant nuo 2.1.2.1 ir 2.1.2.2 pastraipų ir jei Bendrijos tikslas pasiektas mažiausiai dvejus kalendorinius metus iš eilės, kompetentinga institucija gali pakeisti įprastą mėginių ėmimą šiuo mėginių ėmimu:

a) ūkyje bet kuriuo gamybos ciklo metu ir perykloje vieną kartą per metus arba

b) ūkyje du kartus bet kuriuo gamybos ciklo momentu, pakankamai nutolusiu vienas nuo kito.

Maisto verslo subjekto iniciatyva atliekamas mėginių ėmimas gali būti pakeistas kompetentingos institucijos atliekamu mėginių ėmimu.

2.2. **Mėginių ėmimo protokolas**

2.2.1. *Mėginių ėmimas perykloje*

Kiekvieno mėginio ėmimo atveju iš vieno veislinio pulko imamas ne mažiau kaip vienas mėginys. Mėginių ėmimas turėtų būti atliekamas perėjimo dieną, kai galima paimti visų veislinių pulkų mėginius ir visą medžiagą iš visų peryklų, iš kurių išperėti paukščių jaunikliai yra paimami mėginių ėmimo dieną ir proporcingai papildyti mėginių rinkinį. Jei peryklose yra daugiau nei 50 000 to paties pulko kiaušinių, iš to paties pulko imamas antras mėginys.

Mėginį sudaro ne mažiau kaip:

a) vienas bendrasis regimai nešvarių peryklos padėklų įklotų mėginys, atsitiktine tvarka paimtų iš penkių atskirų peryklos padėklų arba peryklos vietų, kad bendras plotas, iš kurio paimtas mėginys, būtų mažiausiai 1 m^2; jei veislinio pulko perinti skirti kiaušiniai užima daugiau nei vieną peryklą, bendrasis mėginys imamas iš kiekvienos iš daugiausia penkių peryklų; arba

b) vienas mėginys vienu ar keliais sudrėkinto audinio tepinėliu (-iais) iš bendro ploto (mažiausiai 900 cm^2), paimtas iškart po viščiukų paėmimo iš mažiausiai visų penkių peryklos padėklų viso dugno paviršiaus ploto, arba iš pūkų iš penkių vietų, įskaitant grindis, iš viso iki penkių peryklų padėklų su išperėtais pulko kiaušiniais, užtikrinant, kad buvo paimta bent po vieną mėginį iš pulko, iš kurio kilę kiaušiniai; arba

c) 10 g sutrūkusių kiaušinių lukštų iš 25 atskirų peryklų padėklų (t. y. 250 g pirminio mėginio) į daugiausia penkias peryklas su išperėtais pulko kiaušiniais, jie sutraiškomi, sumaišomi ir iš jų paimama mėginio dalis, skirta sudaryti 25 g dalinio mėginio.

a, b ir c punktuose išdėstyta procedūra atliekama tiek imant mėginius ūkinės veiklos vykdytojo iniciatyva, tiek oficialiai. Neprivaloma į mėginių ėmimą įtraukti peryklą su kiaušiniais iš skirtingų pulkų, jei mažiausiai 80 proc. kiaušinių yra kitose į mėginių ėmimą įtrauktose peryklose.

2.2.2. *Mėginių ėmimas ūkyje:*

2.2.2.1. Įprastas mėginių ėmimas ūkinės veiklos vykdytojo iniciatyva

Imami visų pirma išmatų mėginiai, kuriuose siekiama aptikti maždaug 1 proc. paplitimą pulke, kai pasikliau-

▼M2

tinasis lygmuo 95 proc. Tam reikia, kad mėginius sudarytų vienas iš šių elementų:

a) surinktas išmatų mėginys, susidedantis iš atskirų šviežių išmatų mėginių, kurių kiekvienas sveria ne mažiau 1 g, atsitiktine tvarka paimtų įvairiose pastatų, kuriuose laikomi paukščiai, vietose, arba, kai paukščiai gali laisvai patekti į kitus ūkio pastatus, kiekvienoje pastatų, kuriuose laikomi paukščiai, grupėje. Išmatas galima surinkti mažiausiai dviems mėginiams.

   Toliau nurodomas vietų, kuriose imami atskiri išmatų mėginiai surinktam išmatų mėginiui, skaičius:

Pastate laikomų paukščių skaičius	Iš pulko imtinų išmatų mėginių skaičius
250–349	200
350–449	220
450–799	250
800–999	260
1 000 arba daugiau	300

b) antbačių mėginiai ir (arba) dulkių mėginiai

   Naudojami pakankamai gerai sugeriantys drėgmę antbačiai. Galima naudoti ir specialias „kojines“,

   antbačių paviršius suvilgomas tinkamu skiedikliu (pvz., 0,8 proc. natrio chloridu ir 0,1 proc. peptonu steriliame dejonizuotame vandenyje, steriliu vandeniu arba bet kokiu kitu kompetentingos institucijos patvirtintu skiedikliu),

   mėginiai imami vaikštant po vištidę, pasirinkus tokį maršrutą, kad būtų paimtas reprezentatyvus mėginys iš visų vištidės ar atitinkamo sektoriaus vietų. Tai apima prišiukšlintas ir nešvarias vietas, jei jose saugu vaikščioti. Mėginiai paimami iš visų atskirų vištidės aptvarų. Paėmus mėginius pasirinktame sektoriuje, antbačiai atsargiai nuaunami, kad nenukristų prilipusios medžiagos.

   Mėginius sudaro:

   i) penkios poros antbačių; su kiekviena iš jų apeinama maždaug 20 proc. vištidės ploto. Mėginiai nuo antbačių gali būti surinkti tyrimui į mažiausiai du surinktus mėginius; arba

   ii) bendras vienos poros antbačių, su kuriais apeinama 100 proc. vištidės ploto, mėginys ir kartu paimamas dulkių mėginys, surinktas iš įvairių vištidės vietų, nuo paviršiaus, ant kurio matyti dulkių. Šiam dulkių mėginiui paimti naudojamas vienas ar keli sudrėkintos medžiagos tepinėliai iš mažiausiai 900 cm^2 bendro ploto.

c) jei veisliniai pulkai laikomi narvuose, mėginį gali sudaryti natūraliai susimaišiusios išmatos iš mėšlo konvejerių, grandyklių arba mėšlo duobių, priklausomai nuo vištidės tipo. Du mėginiai po mažiausiai 150 g tyrimui atskirai surenkami taip:

   i) nuolat veikiančiais mėšlo konvejeriais, esančiais po kiekviena narvelių pakopa, kuriais mėšlas patenka į konvejerio sraigtą arba sistemą;

   ii) mėšlo duobių sistema, kurios kreiptuvai, esantys po narveliais, mėšlą išmeta į gilią duobę, esančią po vištide;

▼M2

iii) mėšlo duobių sistema po atskirais vištidės narveliais, kuriuos pakėlus mėšlas sukrenta tiesiai į duobę.

Paprastai narveliai vištidėje būna išdėstyti keliais aukštais. Bendrame surinktame mėginyje turi būti surinktų išmatų iš kiekvieno aukšto. Iš kiekvieno pulko trečiojoje–šeštojoje pastraipoje aprašyta tvarka paimama po du surinktus mėginius:

kur yra naudojamos konvejerių arba kreiptuvų sistemos, jos turi būti paleistos mėginių ėmimo dieną prieš imant mėginius,

sistemose, kuriose po narveliais yra kreiptuvai ir grandyklės, išmatos, susikaupusios ant grandyklės po to, kai ji buvo paleista, yra surenkamos,

jeigu narveliai išdėstyti pakopomis ir konvejerio arba grandyklės sistemos nėra, išmatas reikia imti iš mėšlo duobės,

mėšlo konvejerių sistemos: surenkamos konvejerio išmetimo galuose susikaupusios išmatos.

2.2.2.2. Oficialus mėginių ėmimas:

a) įprastas mėginių ėmimas atliekamas, kaip nurodyta 2.2.2.1 punkte;

b) patvirtinamasis mėginių ėmimas, jei perykloje paimtame mėginyje buvo aptikta atitinkamų salmonelių, atliekamas 2.2.2.1 punkte nurodyta tvarka. Toliau nurodyta tvarka gali būti renkami papildomi mėginiai galimam antimikrobinių medžiagų tyrimui arba slopinamajam poveikiui bakterijų dauginimuisi nustatyti: imami vištų, atsitiktine tvarka atrinktų iš kiekvienos ūkio vištidės, paprastai iš ne daugiau kaip penkių vištų iš vienos vištidės, mėginiai, nebent institucija nusprendžia, kad būtina paimti mėginius iš daugiau vištų. Jei infekcijos šaltinis nėra patvirtinamas, prieš panaikinant prekybos apribojimus, atliekamas pulko ir jo palikuonių antimikrobinių medžiagų tyrimas arba naujas bakteriologinis salmonelių tyrimas. Jei aptinkama antimikrobinių medžiagų arba nustatomas bakterijų dauginimąsi slopinantis poveikis, salmonelių užkratas laikomas patvirtintu;

c) įtartini atvejai

ypatingais atvejais, kai kompetentinga institucija turi priežasčių abejoti rezultatais (klaidingi teigiami arba klaidingi neigiami rezultatai), ji gali nuspręsti atlikti pakartotinį tyrimą pagal b punktą.

3. MĖGINIŲ TYRIMAS

3.1. **Ėminių paruošimas**

3.1.1. *Peryklos padėklų įklotai:*

a) panardinkite mėginį į 1 l buferinio peptono vandens (BPV), pašildyto iki kambario temperatūros, ir atsargiai pamaišykite;

b) toliau mėginiui taikykite 3.2 dalyje nurodytą nustatymo metodą.

3.1.2. *Antbačių ir dulkių mėginiai:*

a) antbačių ir (arba) kojinių pora (-os) ir dulkių mėginiai (tepinėlis) atsargiai išpakuojama (-os), kad nenukristų prie jų prilipusios fekalijos arba dulkės, ir panardinamas (-i) į 225 ml buferinio peptono vandens (BPV), pašildyto iki kambario temperatūros. Antbačiai ir (arba) kojinės ir tepinėlis turi būti visiškai panardinami į buferinį peptono vandenį, kad aplink mėginį susidarytų pakankamai laisvo skysčio, kad salmonelės galėtų judėti tolyn nuo mėginio ir todėl prireikus būtų galima

▼M2

dar įpilti BPV. Antbačių mėginiai ir audinio tepinėliai paruošiami atskirai;

b) jei penkios antbačių ir (arba) kojinių poros sujungiamos į du mėginius, kiekvieną surinktą mėginį įdėkite į 225 ml ar daugiau, jei reikia, BPV, kad jis būtų visiškai panardintas ir aplink mėginį susidarytų pakankamai laisvo skysčio, kad salmonelės galėtų judėti tolyn nuo mėginio;

c) pamaišykite, kad visas mėginys būtų prisotintas, ir toliau tirkite kultūrą pagal 3.2 dalyje nurodytą nustatymo metodą.

3.1.3. *Kiti išmatų mėginiai:*

a) visi išmatų mėginiai surenkami į vieną vietą ir gerai sumaišomi; iš šio bendro mėginio kultūrai paimamas 25 gramų antrinis mėginys;

b) 25 gramų antrinis mėginys panardinamas į 225 ml BPV, pašildyto iki kambario temperatūros;

c) mėginio kultūra toliau tiriama taikant 3.2 punkte nurodytą nustatymo metodą.

Jei yra suderinti ISO standartai dėl išmatų ruošimo salmonelėms aptikti, jie taikomi ir pakeičia pirmiau minėtas mėginių paruošimą reglamentuojančias nuostatas.

3.2. **Nustatymo metodas**

Salmonella spp. nustatomos pagal EN/ISO 6579-2002/Amd1:2007 1 pakeitimą. „Maisto ir pašarų mikrobiologiniai tyrimai – horizontalus metodas *Salmonella* spp aptikti. – 1 pakeitimas: D priedas: Salmonelių aptikimas gyvūnų išmatose ir pirminio gamybos etapo aplinkos mėginiuose“.

Antbačių ir 3.1 dalyje nurodytų kitų išmatų mėginių atvejais galima surinkti sodrinimo sultinį su buferiniu peptono vandeniu tolesniam auginimui. Šiam tikslui įprastai inkubuokite abu mėginius buferiniame peptono vandenyje. Iš kiekvieno mėginio paimkite 1 ml inkubuoto sultinio ir kruopščiai sumaišykite, tuomet paimkite 0,1 ml mišinio ir įprastu būdu inokuliuokite MSRV plokšteles.

Po inkubavimo nekratykite, nemaišykite arba kitaip neplakite BPV esančių mėginių, nes taip išsiskiria slopinančios dalelės ir sumažėja tolesnis MSRV izoliavimasis.

3.3. **Serotipo nustatymas**

Nuo kiekvieno teigiamo mėginio atskiriamas bent vienas štamas pagal *Kaufmann–White* sistemą.

4. REZULTATAI IR ATASKAITOS

Tikrinant, ar Bendrijos tikslas yra pasiektas, veislinio pulko rezultatai laikomi teigiamais, kai viename ar daugiau ūkyje paimtų išmatų mėginių aptinkama atitinkamų salmonelių (ne vakcininės padermės) (arba, jei valstybėje narėje papildomai oficialiai patvirtinamas salmonelių buvimas atitinkamuose išmatų mėginiuose arba paukščių organų mėginiuose), net jei salmonelių aptikta tik dulkių mėginyje. Tai netaikoma ypatingais atvejais, kai įtartinuose pulkuose aptiktos salmonelės ūkinės veiklos vykdytojo iniciatyva ūkyje paimtuose mėginiuose nebuvo patvirtintos oficialiais mėginiais.

Statistikos tikslais, užkrėstas pulkas skaičiuojamas tik vieną kartą, neatsižvelgiant į salmonelių aptikimo dažnumą šiame pulke gamybos laikotarpiu.

Į ataskaitą įtraukiama:

a) išsami informacija apie pasirinktą mėginių ėmimo sistemą ir atitinkamai pasirinktą imtų mėginių tipą;

b) bendras veislinių pulkų skaičius ir ištirtų pulkų skaičius;

c) tyrimų rezultatai;

d) rezultatų paaiškinimas, ypač išskirtinais atvejais.